

Tulevane aadress:
Rebmar / Martin

PEM 13/48 - 1
 PR 10

E. Aavik,
 58 Darling Point Rd.,
 Darling Point, 2027
 West Pde, Buxton 2691
 Australia, N.S.W.
 2. jaan., 1970.

V. lgp. hra H. Rajamaa,
 EESTI ÕPETAJATE KESKUHING
 Brunnsgatan 11,
 11138 Stockholm, Sweden.

Taiendavalt oma eelmise kirjale saadan juuresolevalt kaasa EESTI ÕPETAJATE KOGU AUSTRALIAS peetud referaadi 29.12.69. mis peeti ühenduses 7 Eesti Päevadega Sydneys. Need õnnestusid eriti hästi, mille kohta leiate muidugi ülevaateid ajakirjanduse veergudelt.

Ettekandest võttis osa 7 isikut (Brisbane, Wollongongi ja Sydney esindajaid). Kasutanud olen uut tuletust viidanglik, mis on sisult omaette mõiste iseloomustades omalaadset kahekaaluga olupoliitilist olukorda, kus inimestel puudub julgus ja kindlus. Iseloomustav on siin seegi, et näibeks puudunud noored õpetajad, samuti Adelaide ja Melbourne. Kuid samasest julgusest ja kindlusest ülemaailmses ulatuses olenebki kas meie lastevanemad toovad omi lapsi täienduskoolide juurde või mitte. Nii et kusagil see julgus peab peale hakkama.

Allpool toon esitatud seisukohad, mis ilmnesid mõttevahetuse korras, ning mis peaksid olema abiks ka mujalgi.

1. Oluline osa tuleb puhendada meie lastevanemate kasvatamisele kel arusaamine EESTLUSE sisust ja väärtusest on tunduvalt nõrgenenud.
2. Noorte juurde tõmbamiseks tuleb luua vastava huviala ja elevusega seotud tegevus (kitarri mang, laul j.m.)
3. Noorte ja lastevanemate kokkutulekud, perekonna õhtud j.m. taolist aitavad kaasa sisemise huvi tekkimisele ja üksteise tundma õppimisele.
4. Need kokkutulekud ja muud peod tulevad teha niivord odavad, et igauks saaks oma lastega nendest osa votta, s.o. sissetulek kandku ainult tehtud kuld.
5. Õpetajatel olgu vastav ettevalmistus või jälle eriti hea TAHE. Viimane on sageli suurema tähtsusega kui on seda ainult ettevalmistus.

Parimate kaaskollegilike

tervitustega

Head uut aastat 1970

St.

[Handwritten signature]

EESTLUSE TANAPAEV ja TULEVIKU VALJAVAADE. E. Aavik (29.12.1969.)

Kui eestlusest kõneleme, siis mõistame eestluse all eestlusele omast TÕE ja OIGUSE tunnetust ja mentaliteeti, mis on seda kannud aastatuhandeid, ning millest on juba sugulaslikke märkmeid Piiblis kui peame õigeks eestlaste otsest või kaudset Sumeri päritolu.

Teiseks eestlusele tuleb omaseks lugeda võitlusvalmidust iseolemise, vabaduse ja valitava demokraatia põhimõtete eest, mida leiame samuti arvukatest ajaloo allikatest alates sumeri savitahvritel esitatud protokollidega kuni viikingi MOOGA DEMOKRAATIA ajastuni. Siia juurde tuleks veel arvata PETTA-PETI rahvas (PICTS) tuntud julge merdsõitva rahvana, kelle osaks oli Inglismaal Rooma Impeeriumi võimu lõpetamine, ning sellest tulenevalt EUROOPA KULTUURI aluste seadmine. Selles Euroopa kultuuri aluste loomise käigus omasid eriti meie sugulasrahvad hunnid ja eriti siis MADJARID esimese aastatuhande teises osas otsustava osa. Unustada ei tohi siin kohal ka Baltimaadelt päritolevaid LOMBARDE, kes tegelikult oli Rooma riigi lõpetajateks.

Eestlaste sumeri osalise päritolu tõestamist tuleks leida ka uhe kõige hilisema Dr. Pentti Pajunen'i uurimustest, mis ilmusid asja "Uusi Soomis" (16.10.69.). Pajunen tõestab vanade kaartide alusel, talletatud U.S.A. Kongressi raamatukogus, et eestlaste päralejõudmine oma praegusele asukohale toimus umbes 2000 aastat tagasi, kuna soomlased olid juba Soomes 9000 a. tagasi venekirves kultuuri leidude põhjal.

Pajunen väidab, et enne 2000 aastat on olnud Eesti alal indogermaanlik s.o. osalt sumerlik element, mille kohta annavad tunnistust rohked UP, UPE, AP, AVA nimelised kohanimed vesikogude ääres. Eesti keeles see element on veel säilinud AVAMERI mõiste all. Elatavat piirkonda on tähistanud sõna SALA (Ala) mis soome ja eesti keeles on muutunud KYLA, KÜLAKS alles palju hiljem. Nii näiteks on UPPSALA üks sellane tüübiline näide, mis eesti ja soome keele vastes on VESI-KULA.

Pajunen'i uurimused vanade kaartide järgi esitavad, et asustumine on toimunud piki VESISTUID, ning et enne 2000 a. tagasi oli eestlaste asukoht pigi palju lõunapoolsem VISTULA (arvata VESISTUALA) jõgede ja järvede piirkonnas.

Euroopa kultuuri loomise ja selle hilisema õitsengu osas tuleb silmas pidades 11. sajandil alanud ristsõdasid kristianiseeritud endiste VIikingite kuningate eestvõttel, mis endaga tõid kaasa kolm sajandit hiljem üldtuntud RENESSAANSI. Isegi Renessaansi alguseks kujunesid uurimused mis olid suunatud TUSKIDE (etruskid) keele säilitamise ja uurimise vastu. Teatavasti Toskaana umbruses päritolnud etruskid olid siirdunud oma sugulasrahva UNGARALASTE juurde peale nende lõplikku alla surumist. Kuid mõningad riismed jäid ja üheks sellaseks vaimseks juhi oli tuntud maalikunstnik MICHELANGELO.

Ülaltoodu on suhteliselt vähetuntud ajalooline fakt, kuid nad on siiski kergesti leitavad. Kuid märkida tuleb, et neid ja palju teisi on sordiini all hoidnud mitmelaadsete "uute" peremeesrahavste riigi ja muu poliitika. Sinna hulka kuulub ka eestlaste hilisem 700 aastane ajalugu, kus eestlane on esitatud kui orirahvas. Tegelikult võime rääkida sunnismaisusest alles viimase 200 aasta jooksul, sest eestlane võitles ESIMISE vabadussõja kestel 13. s. ligi 30 a., millele järgnes üle 100 a.

kehtnud kodusoda võitjate vahel, kus eestlased aitasid väeosade ja laevastiku näol niihästi ORDU kui ka PIISKOPPIDE poolle kaasa. Alles paavsti vahele segamine lõpetas selle võitluse, millele kaasusid ka eestlaste relvastumise vähendamine.

Ka meie sunnismaisusest (pärisorjusest) vabastamine 1819 toimus 1811 *Vabastam. Päev* arvatava omaaegse Paala Lembitu järeltulija Peter von der Pahleni poolt, kes oli Paul I ja Aleksander I ajal Vene peaministriks olles sundinud PALMSE mõisas. Selle mehe teadaolev esivanem oli Johannes de PALA (surnud 1350), kes oli arvatava kristianiseeritud Lembitu Riiga viidud lastest peale Leola kindluse vallutamist.

Nii meil on tõelised alused olemas, et eestlus oli ka moodsal ajal võitlev ja loov, olles võimeline teostama enesemääramist muidugi mitte sellasel vabal kujul kui nägime seda peale I Vabadussõda 1920 kuni 1939.a.

Teise Vabadussõja algades 1940/41 olime samuti võimelised olukorda kasutama. Nii oli see juulis 1941, kus Tartu koolipoisid ja õpetajad algatasid Tartu vabastamise võitluse. Ka Tartu moodustatud E.V. valitsus oli juhitud kooliõpetaja Meig-Meibaumi poolt. Kuid traagika seisis selles, et Saksamaa ei tunnistanud meie E.V. taastamise püüdlust ning M.M. lasti maha.

Siiski need kes jäid järgi olid siiski võimelised Soomega kontakti looma oma esindajate kaudu, millest kasvas välja 1943 massiline Soome põgenemine ja seal J.R. 200 moodustamine. Kokkuleppe kohaselt pidid Soome läinud väeosad sõjalõpu perioodil tagasi tulema. See sundiski, ning see kõik aitas kaasa, et ligi 100.000 eestlast pääsis vabasse maailma.

Eestlaste Soomes olek vältis aga SAKSA-VEENE ERIVAHERAHU toimetuleku, mis oleks jälle eestlased viinud raudse eesriide taha ja Siberi. Lääne liitlastele andis see aga võimaluse maandumise Euroopas, ning siis lahingulise võitmise kui poliitilise kaotuse ATLANTI CHARTA põhimõtete hülgamise pärast.

Nendes ajaloo käikudes on eestlastel ja eriti eestlusest kantud TÕE ja ÕIGUSE mõistel olnud otsustav osa. See on annud vajaliku sademe ja otsusevõimelisuse. See on ka alus moodmiseks nende õiguste tagastamiseks ja tunnustamiseks mida seni on jalge alla tallatud.

Kelle käest on siis meil õigus nõuda? Peame siin vahet tegema väga mitmete peremeesrahvaste vahel.

Esiteks peame nimetama EESTIT, s.o. kohta kus asub meie RAHVATUU-MIK s.o. meie okupeeritud kodumaa. Andmed osundavad, et seal on teatud EESTLUS olemas, mida püütakse marksistlikult ümber vormida marksistlikuks rahvusluseks mis olulises osas seisab ajaloo sordiini all hoidmises, millest on haaratud niihästi meie rahvavamuistrid j.m. mis leitakse vajaliku olevat marksistlike suundade ja huvide kohaselt võltsida. Need ja muud tundemärgid osundavad, et vabadust antakse kodumaal osa s.o. jupi kaupa, kuid selle andmist suurendatakse kui meie Läänes oskame õieti nõuda, kinni naelutades VABA MAAILMA ees nood moonutused.

Vaadeldes aga nüüd tänapäeva eestluse olukorda lääne maailmas, siis tuleb vahet teha maade ja regioonide vahel:

- 1) Sotsialistliku dominatsiooni all nagu on seda Rootsi;
- 2) Suundumas sotsialismi suunas - nagu on seda Inglismaa, Kanaada ja Saksamaa;
- 3) Vaba lääne demokraatlikus olukorras - nagu U.S.A.
- 4) Vabanemas sotsialistliku dominatsiooni alt - nagu seda on Austraalia.

Seega võime praegu märgata kõige suuremat mitmekesisust. Kui arvestame, et iga poliitiline võim esitab alati tugevat TAHEt, siis selle poliitilise tahte alusel on näiteks sotsialistlikes maades PATRIOTISM ja USK taunitud, kuid INTERNATSIONAALSUS rõhutatud. Kõige tugevamini see on vahest esitatud Rootsis.

Austraalia olukorda teame väga hästi. Siin esinev sotsialistlik vasak ja parempoolne variatsioon toodi sisse Chifley valitsuse poolt. Kuigi see valitsus kaotas oma võimu 1949, siiski avaliku elu teenistujate naol see mentaliteet on ainult vähe muutunud. Inglismaa on siin võib olla rohkem neutraalses olukorras nendest probleemidest ülevalpool seisvast mentaliteedist kantuna.

Niisiis tuleb mõista, et USA-s on meie eestlusel kõige vabamad arengu ja eneseteostuse väljavaated. Ja seda nad ongi, kui mitte takistuseks lugeda alatist jahti dollari peale, mis jätab vähe aega ideeliseks tegutsemiseks. Kuid see on siiski ainult enda poolt loodud takistus ja võimevus teiste ahvatlevatele eeskujudele vastu astumiseks.

On kindlasti huvitav siin puhul märkida, et Austraalias loodud Eesti täienduskoolide ja noorte organisatsioonide tegutsemiste alused mis loodi 1953/53 s.o. 15 aastat tagasi toimunud Vaimsel ja Usulisel alal tegutsevate kaasmaalaste kokkutulekul Thirlmeres ja Sydneys, ning kus esineti rea kaugele ulatuvate nõuetega, siis loodud praegu Austraalias olevat olukorda loetakse otse eeskujulikuks Rootsis asuva Eesti Opetajate Keskühingu juhtiva liikme H. Rajamaa poolt (Bülletään no 13) Sellepärast on huvitav vaadelda mida siis nõuti 1954.a.

- 1) NOORTE NURGA loomist MEIE KODU juures võimalikult raamatut moodustavala kujul. See teostuski 6 a. hiljem, mille juhatajask on meie pedagoog A. Puus.
- 2) Täienduskooli õppekavade ühtlustamist ja kohendamist tegeliku elu nõuetele s.o. kui tegevus toimub nädalati või nädala takka.
- 3) Täienduskoolis õppivatele tunnistuste andmine, ning selle lõpetamisel lõputunnistuse andmine avalikul aktusel.
- 4) Perioodiliste NOORTEPÄEVADE korraldamine 3-4 korda aastas, mille toimumine seistus peale paari esimest aastat, kuid nüüd on jätkunud perioodiliselt kord aastas Sydney, Wollongoni ja Thirlmere noorte vahel..
- 5) Noortajuhtide kaadri loomist vastavate OPPEPÄEVADE naol, mis võisid samal ajal olla ka kitsamad NOORTE PÄEVAD. Need on juba toimumas juba 3-4 aastat.
- 6) Täienduskoolide ja pühapäevakoolide tegevuse ühtlustamine vastastikuse kaas ja koostöö suunas. Ka see on praegu sel või teisel kujul toimumas.

- 7) Opperaamatute ja abinõude soetamist KESKORGANISATSIOONIDE toetusel ja kaasabil. See on ka teoks saanud.
- 8) Regulaarsete kord aastas või tinedamini toimuvate NOORTELAAGRITE korraldamine, mis samuti on alates 1953 peale suure regulaarsuse ja kasvava populaarsusega toimunud.
- 9) Eesti noorte ALALIS NÄDALALOPU laagri loomine, mille teostamiseks astunud sammud peale ajutiste nõupidamiste ja vähese energiaga teostatud sammude pole kaugemale jõutud. Põhjuseks võib utelda, et takistuseks on olnud sisemine intriig - asukoha suhtes (Thirlmere järvede ala või Sinimaed, Noorte laager või seltsimaja ~~sk~~ laiendamine.)
- 10) Alalise EESTI OPETAJATE KOGU loomine. Kuigi selleks otstarbeks on mitmel korral koos käidud, ning 4 aastat tagasi loodi isegi vastav KESKUS EESTI OPETAJATE KOGU näol (Aavik esimees, E. Laisk abiesimees ja A. Puus laekurina, siis pole palju kaugemale jõudnud, kui seda oli rea ringkirjade väljasaatmine, milles juhiti tähelepanu äärmiselt vasakpoolse mõjuvõimu kasvule üldises Austraalia opetajakonnas, ning vajadusele nendele mõjudele vastu astumiseks. Kuid see punkt oli ka samal ajal nõrkuseks, miks üldiselt tunti vähe huvi peamiselt kartuses omas karjääri ohustamise osas, kus erapooletus kindlustas edasimineku ja privileegid. Tookordne NSW Opet. ametiühingu esimees oli tuntud äärmiselt vasakpoolne Sam Lewis, kelle mõjuvõim ulatus kaugemale. Ma isiklikult olin siin n.n. Opet. Fed. Reform Komitee liige, millele alati kallale tungiti. Seeparast pole ime, et noored opejad tundsid oma karjääri ohustatud olevat.

Kas on siin praegu olukordade muutus? Teame, et praegune Opet. Fed. ametiühingu president Whalan sõlmis Nõukogude Liiduga 1968.a. peale tehhi okupeerimist SOPRUS KOKKULEPPE n.n. STATEMENTI. Sellest tulenevalt toimus mu poolt avalik kirjavahetus Sydney Morning Heraldis, kus Whalan oli sunnitud teatud küsimusi tagasi võtma. Kuna Whalani vastu oli kerkinud ules ka n.n. UUS VASAK, siis peatasin avaliku kallaletungi, et mitte ohustada Whalani valimist Presidendi kohale. Vastasel korral oleks hoopis ehk valitud hoopis PUNAHIINA - UUS VASAKU ideoloogia pooldaja (EARLEY). Need on alles väga hiljutised olukorrad. Võiks ainult juurde lisada, et UUS VASAKU kavas on AUSTRALIA REVOLUTSIOONI (Socialist Revolutionary Alliance) täiel määral jõuga edasi viimine, sõjaväe mässule õhutamine, demonstratsioonid j.m. taolist.

Neid hiliseid ja varasemaid fakte tuleb silmas pidada kui tahame saavutatud tulemusi kõrvutada 15 aastat tagasi ette võetud sammudega s.o. ajal mil NSW opetajakonnas võis hinnata kommunistide arvu 150 200 peale s.o. arv mis vordub NEW LEFT allkirjadega, kes kutsusid Austraalia sõjaväe mässule.

11. Mainima peaks ka siis juba tõstatatud küsimust, et VANEMATE AUTORITEET tuleb taastada ja eelkõige siin ISA perekonnas aukohale seada. (1955) Seda küsimust esitasin ühes raadio ettekandes mis anti üle ABC poolt. Pidasime ka õigeks, et selle sama põhimõtte alusel tuleb taastada

EESTI SÕDURI AU ja STAATUS, et meie lapsed teaksid, et meie võitlus oli VABADUSE ja TOE ja OIGUSE eest.

Ka see on nüüd teoks saanud EESTI R.S.L. iseseisva osakonna loomisega (7.12.69.)

Võidakse ju nüüd küsida, et mis on siis kõigel sellega tegemist eestlusega ja selle vajjavaadetega? Muidugi siis mitte, kui oleme seisukohal, et eestlus saab eksisteerida niihästi EESTIS kui ka VÄLJASPOOL ilma et puutuks kokku kommunismiga.- mis ei puuaks rahvuslust ühes või teises suunas kasutada s.o. suunamine kuni täieliku MAHA SURUMISENI.

Sellele nähtavale vastoksuslikule olukorrale saame selgema vastuse kui läheneme nendele probleemidele neid redutseerides KREATIVISTLIKULT s.o. viies probleemid ühendusse AJAGA, ning selles samas ajas elavate inimeste TAHE, TUNDE ja MOTTE küsimustega.

Asudes nüüd selle lahtekoha alusel EESTLUSE OLEMUSE juurde, siis kogu küsimuse olemus on suhteliselt lihtne eestluse UHE SUUNALISE olemuse pärast väga konservatiivselt läbi aegade.

Nii meie RAHVUSLIK TAHE oli ja on suunatud meie KODUMAA VABASTAMISELE. Seda eriti viimasel ajal mitte meie orjastajatega kompromissitamisele, või nende huvide ääremaa del elamisele, et selle abil võita kommunismi meelsetelt ajutist või isegi täielikku toetust. Seega meie RAHVUSLIK TAHE on selge ja sirgejooneline.

Meie rahvuslik TUNNE on siin samuti selge, sest see elab meie rahvuse MINEVIKU ja OLEVIKU hindamisel ja saavutab sellest tohutu JOU ja INSPIRATSIOONI. Seega meie ei lasku mitte mingi segaste emotsioonide mõju alla, mis eriti praegusel ajal on tekitatud keemiliste (Droogid ja alkohol) mõjude abil. Eriti suurt vastutust peame tundma just siin oma kasvava NOORSOO pärast. On selge, et meie tuleviku soo MORAALNE ja FÜSILINE TERVIS oleneb just sellest, kui võrd suudame end HOIDA nõrgestumast.

Kuid kõige selgema vastuse annab MOTE. Kui E.V. vabastamine on EESTLUSE MOTTE ULIMAKS sihiks, siis mitmed teised suunad - kah esitatud meie avalikus elus, ei OMA SEDA MOTET ÜLDSE. Nendele on eestlus ainult mingiks ettekaandeks, mis siiski on paremad kui mitte midagi. Kuid meie peame olema siis nende sihtide piiratuses teadlikud nii nagu need esinevad sotsialismis, kommunismis, radikalismis, anarhhias j.m. taolises, mis seega ei saa ühtsad olla toelise eestlusega, vaid pigem eestluse VÄÄR või NURISUUNITUSEGA.

Mitmedki nendest võivad omada teatud ajal ja kohal mingi otstarbe s.o. nende olemus on VIIDANGLIK, kuid mingit ajutist õigust või OIGUSlikkust ei saa meie kunagi siduda EESTLUSE POHIOLEMUSEGA.

IMELIK
Vaagides TAHE, TUNNET ja MOTET, siis alati omab üks nendest ESIKOHA. Nende omavahel vaheldumine on toimunud läbi aegade mille kohta annavad väga selge pildi säilinud KUNST ja ARHITEKTUUR.

Vaagides nüüd käesolevat viimast 15. aastat, siis TAHE- mille iseloomustuseks oli ATLANDI CHARTA (14.8.41.) siis see lõppes 1953/54 s.o. pärast 13.a., asendudes uue TUNDE perioodiga, mida nüüd tunneme SEX REVOLUTSIOONI nimel all. (Mu skulptuurid "Viimane ring ja "Patt" 15 a. tagasi esitavadki toda üleminekut).

Kas ja millal viljastub uus MOTE, see on suur küsimus? Motleme selle all UUT MÖTET mis on keskendunud VABADUSELE, mida võiksime siinkohal vabalt nimetada TARTU VAIMUKS.- s.o. ajajärk mis seal algaski juulis 1941.

Meie teame nüüd, et Saksa Nõukogude pealetungi algades, peamiselt OPETAJATE ja KOOLIPOISTE algatusel toimus osa linna vabastamine kaks päeva enne sakslaste kohale jõudmist. Moodustati isegi E.V. valitsus Meig-Teibaumi eestvõttel. Kuid see mes lasti sakslaste poolt maha, sest Hitleri raassi teooria järgi F. Kieselhaueri memorandumil põhjal oleks toimunud EESTI ALA tuhjendamine ja saksa kolnistidega taitmine.

Tolle valitsuse järgijäänud eestlased otsustasid edasi võidelda. Toimiski Soome saadikute saatmine, ning 1943 kokkulepe Soomega väe-teenistuslaste Soome minekuks, et tagada EESTI TUHJENDAMISE seistamist.

Ajalugu osundab nüüd, et Soome minek ja J.R. 200 asutamine takistas ühtlasi ka SAKSA-VEENE separaat vaherahu toimetulekut. Seega see võimaldas lääneliitlastel palju kergemad kaotused, kui üldse mitte sõja võitmise. Suurele osale eestlastele andis see aga võimaluse LÄÄNE MAAILMA JOUDMISEKS.

Sellel alusel on eestlaste lääne maailmas viibimine OIGUSLIKKE norme ja privileege loov fakt. Meie pole seni aga seda ühel või teisel põhjusel kasutanud või isegi esitanud.

Siit algabki nüüd meie TULEVIKU VALJAVAADE vabas maailmas. Meie ei tulnud mitte siia juhuslikult, vaid teatud ülesandega, mille toimetulek oli võimalik ainult tuhandete kaasmaalaste elu ja majandusliku ohvri hinnaga. Kui see fakt on meil selge, siis on ka selge, et viidanglik ajajärk on möödumas kus kõlkusime olupoliitilises segaduses. *melit*

Kuivord selge ja sihikindlaks on meie hoiak, seda kindlamini saame sisendada ka VABADUSE MÖTET s.o. TARTU VAIMU.

Peame ka teadma, et kui meie seda ei tee, siis on varsti anarhhia massilised tapmised ja mõrvad päevakorral mida etendab eriti OLEVIKUS elamine mille puudub niihästi minevik kui ka side tulevikuga. Märkida tuleb, et käesolev SEX REVOLUTSIOON elab ainult momendile s.o. paarile lühikesele sekundile. Paari sekundi parast enam ei mäletatagi seda mis oli varem. *(Vana, noor ja Eesti lahkumine)*

Eesti TÕE ja OIGUSE olemus on aga KONTINUITEET. Tõde mis oli eila tõde, see on sama ka TÄNA, et olla julgem HOMME. Elades ainult momendile, siis eitame tõe olemasolu, muutudes ise araks ja juurtetuks. See parast on ülim aeg meie rahvusliku TÕE ja OIGUSE olemasolu hakata elama mitte ainult OLEVIKUS, ega ka MINEVIKUS, vaid olles võimelised siduma kahte üksteisega.

Kui nüüd samal ajal oleme kasvavalt teadlikud ka TAHTE, TUNDE ja MÖTTE osas, siis meil on käes varasalg, mis võib olla ammutamatu. See varasalg, mille nimeks on EESTLUS mis vordub VABADUSEGA, TÕE ja OIGUSEGA omab siis kindlama pandi TULEVIKUS kus valitseb vabadus, kindlus ja kord, sest see tuleb siis teadliku kodaniku südamest ja hingest.

Meie kanname seega siis alati kaasas kindlat vara salve, mida saame kasutada olenemata kohast ja selles seisabki meie eestluse TULEVIK ja selle KINDLUS. Sellele võime ainult lisada SU ÜLE JUMAL VALVAKU.